

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemam, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravištvo in ekspedicijska, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznani (inserati) se sprejemajo in velja tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 17.

V Ljubljani, v petek 22. januarija 1892.

Letnik XX.

Državni zbor.

Z Dunaja, 21. januarija.

Borzni in zemljiški davek pa še nekaj.

Nedavno je bila pri gosp. finančnem ministru neka deputacija borzijancev, da bi zvedela, kako minister sodi o borznem davku. Dr. Steinbach je gospodom odgovarjal, da se hoče o tej stvari najprej sporazumeti z ogerskim ministrom v ta namen, da bi se borzni davek ob enem vpeljal tudi na Ogerskem; ko bi se pa ogerska vlada branila, bil bi prisiljen, borzni davek samostojno vpeljati samo pri nas.

Kakor Vam morem danes poročati, pride ta reč še v tem zasedanju na vrsto, in sicer še prej, kakor se prične razprava o stavbenih obratih. Po dogovoru med vlado in načelniki raznih državnoborskih klubov ima zasedanje državnega zbora trajati do prvih dnij meseca marca ter se imajo dotlej še rešiti naslednji večji predlogi: 1. Zadeva podonavske parniške družbe; 2. preustroja vsučiliških študij; 3. borzni davek; 4. stavbeni obrati. Ako bi se dotlej ne moglo vse to dovršiti, odloži se vravnava stavbenih obratov do jeseni, vse drugo pa se reši pred razhodom državnega zbora. Poročilo o borznem davku je že dovršeno in se ima še te dni razdeliti poslancem. Razven omenjenih večjih predlogov rešilo se bode v tem času še nekaj manjših, za splošnost manj važnih rečij, ki se imajo prilično uvrstiti na dnevni red.

Nedavno sem Vam pisal, da je davkarski odsek pritrdil Plenerjevemu predlogu gledé znižanja obrtnega davka in da se vsled tega zborovanje morda zopet malo zavleče. Ravno tako pišejo razni levičarski listi, ki potrjujejo moje naznanilo, da hoče finančni minister še v teku tega zasedanja zbornici predložiti načrt splošne davčne preustroje. Ob enem povdarjajo potrebo, prej ko mogoče izvršiti to preustrojo in v ta namen davkarskemu odseku naročiti,

da zboruje tudi med počitnicami in da do jeseni dovrši svoje posvetovanje in izdela poročilo.

Gotovo mora biti vsem poslancem veliko na tem ležeče, da se prej ko mogoče dožene davčna preustroja, vendar je veliko tehtnih pomislekov proti temu, da bi davčni odsek zboroval med počitnicami. V prvi vrsti se mnogi člani tega odseka bojé, prevzeti vso odgovornost, ne da bi jim bilo mogoče, s svojimi somišljeniki ostati v tesni zvezi in se iz osebnega občevanja z njimi podučiti, kako o tej ali oni premembi sodijo. To je pa le mogoče med zborovanjem, zato je velik del poslancev zoper permanentno davčnega odseka in zoper podaljšanje zasedanja, ako ni nobenega upanja, da bi mogel odsek davčne predloge rešiti še pred razhodom na počitnice.

Gledé Plenerjevega predloga so levičarji sami v veliki zadregi in želé, da bi ne prišel na dnevni red. Računski sklep o državnih dohodkih in stroških za leto 1890 pa je pokazal, da je veliko bolj potrebno znižati zemljiški davek, kakor obrtniški davek. Iz tega zaključka je namreč razvidno, da je bil zemljiški davek za 73.520 gld. 43 1/2 kr. manjši, kakor je bil proračunjen, obrtni davek pa je za 374.387 gld. 92 1/2 kr. presegel državni proračun. Iz te moje opazke pa ne sledi, da bise naj ne znižal tudi obrtni davek, ali da bi bil „Slovenčev“ poročevalec nasprotnik takega znižanja; kakor sem že večkrat poudarjal, želimo vsem polajšanja pretežkih davčnih bremen. Ali to polajšanje naj se vrši pravično, naj se ozira na vse davkoplačevalce enakomerno, ali naj vsaj ne bo enostransko v tem oziru, da bi se ali čisto nič, ali še-le v zadnji vrstii oziralo na nje, ki so polajšanja najbolj potrebni.

Naj pri tej priliki omenjam tudi krivice, ki jo Vašemu poročevalcu dela dopisnik iz postojnskih uradniških krogov v št. 14 „Slov. Naroda“. V 9. št. „Slovenca“ sem poročal, da je bilo držav-

nemu zboru izročeni mnogo nujnih predlogov za draginjske priklade uradnikov, in sicer ne samo v velikih, ampak tudi v manjših mestih ali celo na deželi. Sodbe nisem bil pridejal nobene, ampak omenjal sem le goli dogodek. In vendar se je nekdo razkoračil nad menoj ter mi bere levite, češ, ali ne vém, da je življenje v mestih za uradnike cenejše, kakor na deželi, da more uradnik na deželi svoj živež iz druge roke pri malem kupcu kupovati, da tudi stanovanja z ozirom na višjo aktivitetno priklado niso dražja itd. ter sklepa z neslano opazko, iz katere bi človek sodil, da izvira dotični dopis izmed one vrste ljudi, ki se kaj radi mirnemu človeku na ulici na pot ustavljajo in ga izzivljajo: Ali zabavljaš? ako bi „Narod“ ne zagotavljal, da mu je došel iz uradniških krogov!

Vaš poročevalec dobro vé, da je v istini dostikrat življenje na deželi, zlasti pa v Postojini dražje, kakor v mestu, da mnogo rečij na deželi še za drag denar ni dobiti, da ljudje doma veliko dražje cenijo kako reč, kakor jo po dolgem potu in potnih stroških prodajejo v mestu, zato se mu pa tudi ni prileglo načelo, da naj bi se draginjske doklade priznale samo uradnikom po mestih, ki štejejo čez 40.000 prebivalcev. V tem pa se ne strinja z gospodom dopisnikom iz uradniških krogov, da bi ta draginja zadevala samo gospode uradnike. Veliko huje zadeva dušne in občinske pastirje, ki ne dobivajo živeža „gratis“, kakor trdi gospod dopisnik, ki je morebiti tako ljubeznjiv in svojemu dušnemu pastirju udan, da mu vsak teden prinese par krač ali klobas, ampak morajo iz svojih oddaljenih puščav, kjer ovčice pasejo, dostikrat jako daleč pošiljati po meso, pisma, časnike in zgolj vse potrebne rečij, ki jih gospodje uradniki dobivajo doma, ne da bi jim bilo treba zaradi tega imeti posebnega posla ali stalnega pota.

Ni nam znan kraj, vsaj na Kranjskem ne, kjer so c. kr. uradi, da bi ne bilo tam mesnice, ali prodajalnice in pošte; „pastirji“ pa imajo marsikje po več ur hoditi po strminah in pečinah, predno

LISTEK.

Knjige družbe sv. Mohorja za l. 1892.

(Spisali Cirilovec.)

(Dalje.)

„Življenje preblazene Device in Matere Marije in njenega prečastitega ženina sv. Jožefa“.

To je naslov knjigi, katere zadnji (X.) snopič nam je podala letos „Mohorjeva družba“. Ker leži to obširno delo zdaj celotno pred nami, izpregovorimo v kratkih vrsticah o njem svojo sodbo.

Volčičeva dela so predobro znana slovenskemu občinstvu, ker gledé na plodovitost jih ni mnogo med slovenskimi pisatelji, ki bi se mogli kósati z njim.

Pričujoča knjiga je največje njegovo slovstveno delo; v njem se zrcali povsem značaj in duh pisateljev. „S svetim strahom sem se lotil, da preblazeni Devici, svoji ljubi nebeški Materi, in svetemu Jožefu, svojemu mogočnemu varhu, ponudim venec, ki ni spleten iz mojih lastnih, ampak le iz tujih cvetic, katere sem na širokem in velikem, nebeški Kraljici in njenemu ženinu posvečenem polju poiskal in nabral. Pa tudi vém, da nisem vsega prav

vredil, da sem marsikaj dobrega ali tudi boljšega pregledal.“

Vso tvarino je razdelil pisatelj v pet knjig, ki so zá-se paginirane, ali bolje v trinajst poglavij, ki so: 1. Marija Devica. 2. Sv. Jožef. 3. Preblazena Devica Marija in sv. Jožef. 4. Mati Božja. 5. Marija vdova. 6. Marija v nebo vzeta. 7. Češčenje Device in Matere Marije. 8. Češčenje svetega Jožefa. 9. Prikazovanje Matere Božje. 10. Božja pota ali sveti kraji, Materi Božji posvečeni. 11. Božja pota ali cerkve posvečene sv. Jožefu. 12. Svetinje Matere Božje in svetega Jožefa. 13. Častilci Matere Božje in sv. Jožefa.

Pisatelj sam piše v uvodu: „Vém dobro, da mnogi s tem delom ne bodo zadovoljni. Tudi jaz nisem zadovoljen s tem svojim obširnim pisanjem. Vém, da ni vse pravilno pisano, mnogo je pomanjkljivega, marsikaj premalo opiljenega, preslabo vredenega.“

Zal, da so te hibe res v knjigi. Kar se tiče vsporedbe snovi, ne zdí se mi srečna, ker marsikaka tvarina se večkrat ponavlja.

Tvarini sami sicer ne moremo očitati, da je v knjigi kaj verí nasprotnega, vendar moramo priznati, da je bil pisatelj v rabi virov, iz katerih je zajemal, premalo kritičen.

Volčič je zajemal večinoma iz raznih nemških nabožnih časnikov, n. pr. „Monat-Rosen“, „Sendbote des hl. Josef“, „St. Benedikts-Stimmen“, „Märzveilchen“, in še drugih spisov te vrste, n. pr. Deckerovih in Doninovi. Zato je res v knjigi dokaj premalo izbranega in opiljenega.

Pomanjkljivosti bi knjigi prav za prav ne smeli predbacivati, ker smo izrazili misel, da je skoro preobširna in da se marsikaj ponavlja, vendar moram omeniti, da bi se pri zgodovini raznih Marijinih in Jožefovih praznikov dalo še marsikaj znamenitega povedati, in da je božjepotnih cerkvá Matere Božje, in sicer dokaj znanih veliko več na Slovenskem, nego jih je naštel Volčič v tej knjigi. Sveta Gora, Homec, Gornji Tuhinj, Češnjice, Sveta Planina, Breznica, Kamnik, Brdo, Mekine, Kokra, Sp. Idrija, Slavina, Vel. Dolina, Stara Cerkev, Fara pri Kostelu, Hinje, Šmarje, Studenec, Črmošnjice, Čemšenik in mnoge druge cerkve niso niti omenjene v knjigi.

Temu pa je krivo to, da duhovniki dotičnih krajev niso poslali potrebnih poročil marnemu pisatelju, za katere je prosil že v „Koledarju za leto 1880“. Tem zanimivejši pa so popisi ostalih romarskih cerkvá, in uverjen sem, da ravno ta del knjige naše ljudstvo jako mika.

pridejo med svet. Ali prav se jim godi, kajne gospodine dopisnik, zakaj so pa postali „pastirji“ in ne raje uradniki po kopitu g. dopisnika; ker potem ne bi imeli samo pravice zahtevati draginskih priklad, ampak tudi drugim ljudem, zlasti pa „pastirjem“, očitati ubožnost na duhu.

Koroški „bauernbund“ — pa Slovenci.

Iz Celovca, 18. jan.
(Dalje.)

Drugi govornik je bil znana „duša bauernbundu“, državni poslanec Kiršner, ki je govoril o delovanju državnega zbora. Glavni del govora je bil slavospev združeni nemški levici, koje „dičnosti“ govornik ni mogel dosti prehvaliti. Škoda samo, da g. Kiršner „vrlin“ združenih laži-liberalcev ni poudarjal tako v državnem zboru; izvestno dal bi se grof Taaffe po tako znamenitih in temeljitih (!) dokazih že davno omehčiti in pripustil bi ministerske stole gg. Plenerju, Chlumeckemu, morda bi celo za gosp. Kiršnerja preostala kaka „drobtina“! Vsekako je pa lažje „vrlne“ liberalne stranke razkazovati nezavednim kmetom, nego jih dokazati v državnem zboru. Zato se tudi ne čudimo, da si je Kiršner izvolil prvo.

Stvarnega povedal nam je govornik bore malo, namen mu je bil le naduto hvalisanje nemstva. S posebnim veseljem ga navdaja, da je Nemec grof Kuenburg poklican v ministerstvo, in da sta tudi kupčijski in finančni minister — Nemci! Tedaj ne, kako ministri skrbé za kmetški stan, — za poslanca kmečkih občin merodajno, marveč zadostuje mu da sta — Nemci! Tako se govori na shodih „bauernbunda“, ki hoče skrbeti za kmetški stan, ne oziraje se na narodnost!!

Da je govoril Kiršner „unter stürmischem Beifalle“, tudi o naših šolskih razmerah, se razumi! A reč bila je kmalu končana: par blestečih fraz in starih lažij v novi obleki, ropotanje „gegen die gehässige (??) und verlogene (!) Enmischung krainischer Abgeordneter“ itd. — in tisti „Beifall“ je bil zaslužen. Vidi se: kolikor besedij, toliko lažij! Zakaj pa „Tudi Slovenec“ Kiršner svojih ust ni odprl v državnem zboru v odgovor gg. slovenskim državnim poslaneem, ko so ti govorili o naših razmerah! Ali se je bal, da mu ravno tako — ali še bolje! — posvetijo, kakor so posvetili g. Ghonu! Gospodine Kirchner, ste-li sedeli na svojih ušesih, da niste slišali, kako sta jih gg. Klun in Šuklje dajala Ghonu in sploh vaši kliki?!

Pričakovali smo, da nam g. Kiršner pové tudi kaj o svoji delavnosti v državnem zboru, — pa pozabil je baje na to! On, ki je pred svojo izvolitvijo volileem obljuboval zlate gradove, vendar ne hodi na Dunaj samo po desetake ali lenobo past?

Po končanem Kiršnerjevem govoru sprejela se je neka iz praznih fraz skovana resolucija (sevé „jednoglasno!“), ter so se odposlale tri zaupnice: ministru Gauču, deželnemu predsedniku koroškemu Schmidt-Zabierowu, ki se naprosi, da po svojih

močéh dela na to, da se slovenska deca priuči nemščini!!

V tej „zaupnici“ predrznili so se nasprotniki naši tudi do teh-le besed: „Ravno tako prosimo, naj se prošnje za slovenske šole brezobzirno preiščejo in odbijejo, ker je to le brezvestna mešarja znane stranke, ki hoče nevedno ljudstvo potrapiti, v temoti in noči ohraniti, da bi ga lažje porabila za svoje namene“!! — Takih besed ni treba posebej tolmačiti; dosti žalostno in označilno za naše odnose je, da se na tak način in s takimi zahtevami kdo more obračati do najvišjega c. kr. uradnika v deželi! (Konec sledi.)

Polinomi pregled.

V Ljubljani, 22. januarija.

*otranje dezele.

Koroško. Nemške liberalce silno jezi, da so se morale začeti suovati slovenske šole na Koroškem. Boje se namreč, da bodo Slovenci v kratkem začeli zahtevati slovensko srednjo šolo v Celovcu, ali vsaj paralelke. Učenci iz slovenskih šol namreč ne bodo toliko zaslili nemški, da bi mogli vspevati na čisto nemških srednjih šolah. Nemški liberalci se tudi ne motijo. Mi Slovenci samo pri ljudskih šolah ne smemo ostati. Dokler se koroškim Slovincem ne dá večja priložnost, na srednjih šolah pridobiti si dovolj znanja slovenščine, tudi slovensko uradovanje ne bode lahko mogoče. Slovensko uradovanje bomo pa vedno zahtevali in ne odjenjamo že zaradi tega ne, ker je nam zagotovljeno v ustavi. Tudi učiteljše se bode moralo preustrojiti, ker slovenske šole ne morejo prospovati, dokler je učiteljše popolnoma nemško. Do takih prememb bode moralo priti, naj se Nemci še tako upirajo.

Mladočehi. sedaj skušajo svet pr-pričati, da je poslanec Nemec odložil svoj mandat le iz zasebnih ozirih, ki nemajo s politiko ničesar opraviti. S tem sevéda hočejo prikriti le razkol v mladočehskem klubu. Nemec je baje že v oktobru izročil svojo odpoved zborničnemu predsedniku, pa je mladočehski klub zadrževal, da se odpoved ni tako dolgo naznala. Hkratu je hotel odpovedati se poslanstvu tudi poslanec Vohonka, katerega so Mladočehi pregovorili, da še nekaj časa obdrži mandat. Staročehi se bode sedaj udeležili volitve in v državni zbor pride dr. Zucker ali kak drug Staročeh. Zmaga Staročehov bode vsekako za Vohanko nekaka nezaupnica in bode najbrž potem odložil mandat. Nekateri Mladočehi so že povpraševali Staročeha, če bi bili zadovoljni, da oba poslanca praške trgovske zbornice odložita mandata in se potem volita eden Staro- in eden Mladočeh, Staročehi so odklonili tak kompromis.

Rusini. Če je časopis „Dilo“ prav poučen, bode se v kratkem Rusinom spolnile mnoge želje. Ko je zadnji pot bil namestnik gališki na Dunaju, se je dogovoril z ministri, da se bode v bodoče bolj oziralo na rusinski jezik v vzhodno-galiških učiteljštih. V Samboru se bode osnovalo posebno rusinsko učiteljšče, v galiških uradih se uvede popolna jednopravnost rusinščine s poljščino, na levovskem vseučilišču se bode začela predavati rusinska zgodovina in iz politično-narodnih ozirih v zapadni Galiciji pridržavani uradniki, sodci in učitelji rusinske narodnosti se bodo prestavili v vzhodno Galicijo. Mi gotovo vse to iz srca privoščimo rusinskemu narodu in le želimo, da bi se na Dunaju spomnili tudi na Slovence v tistih deželah, v katerih so v manjšini.

slovstvu. Ogromno tvarine je v njem nakopičene; pisatelj sam primerja „ta svoj stvar“ velikemu nasipu, ki je nastal v globoki seteski, in katerega so nalive iz bližnjih in daljnih hribov po raznih grapah skupaj navalili.“

Vsa knjiga je spisana z gorko ljubeznivostjo in milino pravega asceta, da bralca mora ganiti in pridobiti za-se; mnogobrojni citati poživljajo ves spis. Vsako poglavje, vsak večji ali manjši oddelek sklepa pisatelj z mično refleksijo in ljubeznivim poukom za življenje. S tem je ta knjiga nekako navodilo ljudstvu za duhovna premišljevanja, a tudi dušnim pastirjem pomaga lahko pri sestavljanju cerkvenih govorov. Volčič je pisal, kakor mu je velelo in narekovalo blago njegovo srce, ki se v tem delu jasno odsvita.

Zivotopis Volčičev koncem knjige izpod peresa o. Florentina je prav na svojem mestu za častilec Matere Božje, ker malo jih je bilo med Slovenci, ki bi v resnici tako častili njo, kakor on, ki bi toliko storil za njeno čast in slavo kakor on.

Knjigo krasi tudi mnoge slike; marsikatera se je sicer nekoliko skazila, a vendar so ostale tem leonejše. S slikami si bo in si je pridobila knjiga mnogo čitatejev in družba mnogo udov, saj je znano, kako ngaja našemu ljudstvu knjiga, ki „ima tudi pilde.“ (Dalje sledi.)

Ogersko. Duhovščina se je v nekaterih okrajih bolj-jela zauimati za volitev. Stolni kapitel v Nitri je odposlal dva svoja člana h kandidatu viadne stranke, naj mu povesta, da ga bodo podpirali samo tedaj, če bode povsod zagovarjal to, da so katoliški zakladi in fundacije lastnina katoliške cerkve, in da država ne sme določati, v kateri veri naj se odgojajo otroci iz mešanih zakonov; dalje naj bi odločno zahteval, da se znani Osakyjev ukaz prekliče, in uprli civilnemu zakonu. Kandidat je v prvih treh točkah obljubil, da se bode oziral na želje duhovščine. Obljubiti pa ni hotel, da bode glasoval proti civilnemu zakonu. Tudi dva druga kandidata sta že obljubila, da bode ta delala na to, naj se Osakyjev ukaz prekliče.

Vnanje države.

Srbija in Bolgarija. Oficijozno rusko „Novoje Vremja“ se močno jezi, da so zastopniki nekaterih velevlavstij v Belemgradu vlado opozorili na rovanja bolgarskih emigrantov v Srbiji. Srbski vladi ruski list obeta podporo drugih velevlavstij proti trodržavni zvezi. Nam je lahko umljivo, da Rusiji ni vsič korak zastopnikov trodržavne zveze. Sedaj ne bode tako lahko več od zunaj v Bolgarijo zanesti kacihi agitaciji. Srbija tudi ne bode več gojila tako rusofilske politike, videč odločnost drugih držav.

Rusija in Francija. V Peterburg je prišlo odposlanstvo francoskih častnikov, da prouči ruske vojaške naprave. Ruski častniki so jim dali banket v vojašnici prve gardne brigade. Načelnik te brigade je napil predsedniku Carnotu, načelnik francoskemu odposlanstvu je pa napil ruski carski rodbini. Ruski polkovnik Hipping je napil pobratenju ruskega in francoskega naroda. Neki ruski častnik je napil narednikom francoskega topništva, ki častitajo slednje leto ruskim topničarjem. Neki francoski topničarski častnik se je zahvalil za to napitnico in pil na zdravje ruskih častnikov. Mej obedom je godba igrala rusko himno in marseljezo.

Francija. Lepe razmere so v parlamentarnih zastopih na Francoskem. Bralcem je že znan zadnji škandal v zbornici. Podoben škandal je bil dné 17. t. m. v generalnem svetu v Carcassonnu. Neki generalni svetovalec je nekaj grajal prefektovo postopanje. Poslednji pa govorniku ni odgovoril, tamveč ga je prav junaški udaril s pestjo po obrazu. Na to se je začel splošen pretep. Ko so se duhovi malo polegli, je pa večina izrekla prefektu zaupnico, ne vemo, ali zaradi njegovega vzglednega uradnega poslovanja ali zaradi izrednega poguma, ki ga je pokazal pri seji.

Španija. Policija je prišla na sled obširni anarhistični zaroti. Zaprli so v raznih mestih že 65 osob in našli mnogo dinamita, bomb in revolverjev. Anarhisti na Španskem sedaj močno rujejo. Ker tudi drugi republikanci ne mirujejo, je položaj v Španiji precej nevaren.

Izvirni dopisi.

Iz Sorice, 18. januarija. (Novo šolsko poslopje.) Tudi pri nas smo stavili pretečeni dve leti novo šolsko poslopje, katero smo v jeseni srečno dovršili. Dotična komisija iz Kranja je delo odobrila ter določila, da se z novim letom prične pouk v novi šoli. Dne 9. t. m. bilo je novo šolsko poslopje blagoslovljeno. Po slovesni službi božji so šli šolski otroci v sprevedu s šolsko zastavo do novega šolskega poslopja, katero je šest minut od cerkve oddaljeno. Po izvršenem blagoslovu je nagovoril župnik zbrano šolsko mladino ter priporočal, naj radi hodijo v šolo, se pridno učé krščanskega nauka, kot potrebne podlage vsemu drugemu uku, in naj lepo napredujejo tudi v vsem drugem učenju, kazoč jim zgled 12letnega Zveličarja v sredi med učeniki v tempeljnu. Vsaj to zahtevajo od njih po vsej pravici njih verni katoliški stariši, ki so z velikim trudom in naporom pomogli in pomorejo še z letnimi doneski pri davkih; to zahteva od njih slovenska domovina, ki je dala svoj lepi prispevek za zidanje, to zahteva Njih Veličanstvo cesar Franc Jožef, ki je daroval za šolo lepo svoto 200 gld. Sklene z besedami: „Ako se bode šolska mladina navadila v novem šolskem poslopu biti dobro katoliška, vneta za domovino in zvesta cesarju, potem ne bo nikomur žal, da je delal in žrtvoval za novo šolo.“

Na to so zapeli otroci s svojimi glasnimi grli prav vneto cesarsko pesem. Sledile so še deklamacije in vrstile še druge pesmi. Ko je slednjič gosp. učitelj zahvalil občane za ves trud pri stavbi ter izrekel, da hoče z g. župnikom skrbeti, da se mladina odgoja po starem znanem geslu: „Vse za vero, dom, cesarja“, so se otroci nekoliko obdarovali s kruhom ter veselo odšli proti domu. Škoda, da nam je deževno vreme vsaj nekoliko krhalo lepo slavnost.

Iz Spodnjih Retij, 18. januarija. Kakor je znano čitateljem, dobimo železnico, ki bode iz Ljubljane žvižgala v Kočevje mimo Vel. Lašc. A prepričani smo, da v velikolaški okolici, kje naj stoji kolodvor.

Raba nemških knjig pri spisovanju tega dela se pozná posebno v nemškem slogu Volčičevega jezika. Prepogostna raba trpne oblike, kopičenje samostalnikov, napačna raba prislovc delá včasih kak stavek na prvi hip težko-umljiv. Glagol stavi Volčič skoro vedno le na konec stavka; čisto je slovenil premalo premišljeno, n. pr. „njena obhoja (Umgang) z Bogom“, I. 28. „obhaja z Izraelskim ljudstvom“, I. 315., „čez to godejo“, I. 33., „za malo imeti“, I. 45., „pesem zagnati“, I. 425., „življenje bl. M. D. je zamolčano“, I. 85., „obrajtan“ itd. itd.

Tudi sicer je pisal marsikaj preveč po starem kopitu, n. pr. „prec“, „tovarš“, „starši“, „djal“, „pridjan“ itd.; besede je pisal čisto nedosledno, včasih napačno sklanjal in spregal ali rabil besedo v nepravem pomenu, n. pr. „Jožefovi oča“, „Judatov“, „Jonatov“, „obuduje“, „vedil“, „opaziti“ namesto opozoriti, itd. Sploh pa je jezik v zadnjih snopcih mnogo pravilnejši in leonejši, nego v prvih.

Te in enake hibe utegne čitatelj opaziti na tem Volčičevem delu. A izjava pisateljeva: „Nisem pisal visoko učenim — za te tudi res pisati ne znam. Pisal sem priprostim ljudem, katerih je najviše udov v naši družbi sv. Mohora,“ tudi te ugovore več ali manj oslabi. V kljub tem nedostatkom je pričujoče delo eden najlepših plodov v nabožnem slovenskem

Veljaki hočejo imeti kolodvor v oddaljenem velikolaskem gozdu, a polovica Laščanov pa je za to, da se kolodvor postavi pri Retijah. Na tej južni strani laške okolice je mnogo vasij z veliko občino sv. Gregorja, kjer so lepi gozdi.

Gotovo bi ne priporočali postaje pri Špodnjih Retijah, ko bi postaja mogla biti blizu Lašč. Ali iz sredine Lašče pa do Retij je precej bližje, kakor do nameravanega kolodvora v gozdu. In če se napravi postaja v tem gozdu, treba bode najmanj 5000 gld. šteti za cesto iz Lašče do postaje, dočim drži iz Lašče do Retij je deželna cesta. In Lašče s tem prav nič ne zgube, pač pa je ustrezno prebivalstvu v južni velikolaški okolici.

Dalje poslali so sledeči gospodje svoje redne podpornine: G. dr. Peter De Franceschi 7 gld. 50 kr.; vis. sp. g. monsign. Ivan Tomšé, c. in kr. korni župnik v p.; g. dr. Ed. Slajmer v Ljubljani; g. Frau Majdič, posestnik parnega mlina v Kranju; g. J. Wretschko, trgovec v Gradcu; gosp. J. Karstulovič, stud. med. v Gradcu; g. J. Rus ml. v Mirni Peči, po 5 gld.; na Vrhniki z brani akademiki 3 gld.; gosp. stud. pharm. J. Koželj, 2 gld. 50 kr.; g. stud. iur. Iv. Podgornik v Ljubljani 1 gld. 50 kr.; g. Jan. Milač, uradnik v Messendorfu pri Gradcu, 1 gld.; g. Jurij Auer ml. v Ljubljani 50 kr.

Iz Gradca, 17. januarija. (Konec.) Dalje blagovolili so brezplačno pošiljati društvu svoje liste slavnega vredništva sledečih časopisov: „Slovenec“, „Slovenski Narod“, „Edinost“, „Nova Soča“, „Mir“, „Dol. Novice“, „Slovaški Svet“, „Südost. Post“, „Kärntner Volksblatt“, „Pravnik“, „Učiteljski Tovariš“, „Popotnik“, „Zvon“, „Dom in Svet“, „Vrtec“. „Matica Hrvatska“ pošiljala je svoje knjige brezplačno.

Za polovico cene dohajali so nam sledeči časopisi: „Obzor“, „Vaterland“, „Medizinische Zeitung“, „Wiener Klinische Wochenschrift“, „Gerichts Zeitung“.

Poleg tega so časopisi: „Slovenec“, „Slovenski Narod“ in „Südost. Post“ blagovolili brezplačno objavljati vse društvene zadeve.

K sklepu prosimo na to, da sloni kolikor toliko drago društvo večinoma na dijaških plečih in je dijakom v dragem mestu plačevati visoko stanarino za društveno čitalnico, da bi se slovenski rodoljubje ob ugodnih prilikah sém ter tam spominjali našega društva z manjšimi gmotnimi doneski. Prepričani naj bodo, da kar bodo založili za ta namen, ne bo zgubljeno, temveč da bo neslo v bližnji bodočnosti obilnih obresti narodu slovenskemu v podobi jasnih žarkov narodnega prosvetljenja.

V Gradcu, dné 17. januarija 1892.

Za odbor:

za tajnika:

Ivan Jenko,
t. č. predsednik.

Silov. Domicelj,
t. č. podpredsednik.

Iz Zagreba, 20. januarija. Naš sabor bo zboroval do konca tega tedna, ali njegovo delovanje je prav složno. Vsak teden ima po eno sejo, v kateri se hitro vršijo predložene postavbe brez velikih razprav, kajti ostre debate so pri nas že zdavnej prenehale vsled poznate energije saborskega predsednika. Od postav, katere je sabor v tem zasedanju sprejel, so potrjene vse, le letni proračun ne. To pa zavoljo tega ne, ker je sabor sklenil, da pridejo okrajni predstojniki in en del okrajnih tajnikov v 7. dnevni razred. Saborski proračunski odbor je zdaj že dotični paragraf prenaradil, tako da ostanejo dotični uradniki v 8. dnevnem razredu. Ni dvojbe, da bode tudi sabor ta sklep proračunskega odbora sprejel. V prvej bodoči seji se bode razpravljala tudi postava o razdelitvi občinskih pašnikov. Vsa osnova o tem predmetu pa je izdelana tako, da bode veljala le za tri leta, tedaj nekakšna provizorična postava, in še le potem, ko se to vprašanje na temelju te postave bolj natanko prouči, izdelala se bode končna postava. To ni slab način posvetoovanja, ko bi ga bili uporabili le tudi pri postavi o razdelitvi zadrug; gotovo bi ne bilo med hrvatskim narodom zavlada toliko siromaštvo, kakor zdaj vlada. Previdnosti je zares mnogo treba pri vsakem zakonodavnem poslu, posebno pa pri onem, ki se tiče kmečkega stanu, saj je Hrvatska v prvem redu poljedeljska zemlja.

Pravijo, da ima ban že visoki odpis, s katerim se bode razpustil hrvatski sabor. Drugi zopet trdijo, da to ni istina in da se bodo pri nas vršile volitve še le meseca junija. V kratkem se bode zvedelo, kaj je na tem istine. Za opozicijo bi bil nagli raz-

pust sabora morda malo neprilichen, kajti težko da je že vsa pripravljena za volitve. Sploh pa je po sedanjih okoliščinah sodeč prav malo upanja, da bi prišla opozicija močnejša v sabor. Dobro bode, ako si pripori sedanje število poslancev. Starčevićeva stranka bi se znala vzdržati pri sedanjih volitvah, manje verjetno pa je o neodvisni stranki, ki v svojem delovanju ni brezozirno odločna. Vladna stranka je tako gotova svoje zmage, da se po svojih časopisih že zdaj hvali z nedvojbeno zmago. In o tej tudi radi verjamemo, kajti vsa sredstva za srečen uspeh ima v svojih rokah. Pot za njeno zmago je že čisto uglajena; zato se ne bode treba čuditi, če bode vladna stranka v bodočem saboru zastopana zopet v ogromni večini. (Konec sledi.)

Dnevne novice.

V Ljubljani, 23. januarija.

(Umrli) je dné 20. t. m. v Gradcu najstarejši duhovnik graške škofije, dr. Matija Robič. Rodil se je v Mariboru dné 21. avgusta 1802 in v duhovnika bil posvečen dné 28. avgusta 1825. Leta 1832 je postal suplent za cerkveno zgodovino na graškem vseučilišču, leta 1834 je bil stalno umeščen, od leta 1844 do 1847 c. kr. dež. gimnazijski ravnatelj, leta 1850 je tudi v slovenskem jeziku predaval pastirstvo, leta 1854 postal tudi profesor cerkvenega prava, leta 1874 je bil vpokojen. Rektor na graškem vseučilišču je bil v šolskih letih 1843/44 in 1859/60, dekan na bogoslovskem oddelku sedemkrat; dalje je bil častni kanonik, član izpraševalne c. kr. pravno-zgodovinske komisije, in odlikovan z redom železne krone. Spisal je tudi nekaj cerkveno-zgodovinskih del. V mladih letih, ko še ni bilo železnice, je potoval v Italije doli do Neapolja. Naj v miru počiva!

(Imenovanje) Vodja c. kr. okr. finančnega ravnateljstva v Mariboru g. Ludovik Russbacher je imenovan višjim finančnim svetovalecem, finančni tajnik g. Simon Goričnik pa finančnim svetovalecem.

(Družba sv. Mohorja) je našim narodnim nasprotnikom hud trn v peti, ki jim ne da mirovati, kakor kažejo vedno ponavljajoči se napadi na ta vzorni naš narodni zavod. Vsako leto parkrat ovaja se družba po liberalno židovskih listih čitajočemu občinstvu. Nasprotniki čutijo, kolikega pomena je za nas družba sv. Mohorja, da je baš ona močan zid, ki vztrajno brani, da se nemški most hkratu ne dozida do Adrije. „Hinc illae lacrimae!“ Minuli teden napadla je družbo znana dunajska židinja „Neue Freie Presse“, ki se v nekem robatem dopisu iz Trbiža pritožuje, da se družbine knjige razširjajo tudi med beneškimi Slovenci, češ, da se tako zahrani namera laške vlade, prej ko mogoče poitalijančiti vse beneške Slovence. Mar li s takim ovajanjem hočejo doseči, da bi se še laška vlada pritožila čez družbo in jo po državnem pritisku uničila?? — Opomnimo, da družba svojih knjig nobenemu ne vsiljuje, marveč jih pošilja, kakor vsako drugo knjigotrdno podjetje, po celem svetu vsakemu, kdor knjige naroči in plača. Primorski in tirolski Lahi tudi dobivajo iz Italije mnogo knjig, ki nikakor niso tako dobre in nedolžne, kakor Mohorjeve bukve, in katere naj bi ostajale izvan črno-rumenih kolov! Kar trobi veliko - židovsko glasilo o „novem ljubljanskem fabrikatu“, to naj ohrani le modro za se ter naj si priskrbi za jezikovno modrost svojega trbiškega dopisnika kak patent!

(C. kr. deželni šolski svet za Koroško) izdal je odlok, po katerem se vrejuje pouk na pridobljeni slovenski šoli v St. Jakobu v Rožni dolini. Obširneje o tej važni zadevi izpregovorimo, ko dobimo dotični odlok v roke.

(Póčil) je zvon „Sebastijan“ mestne župniške cerkve v Beljaci na Koroškem na božični dan. Cerkev po tej nezgodi ne trpi nobene škode, ker so zvonovi zavarovani pri zavarovalni družbi „Unio catholica“, ki dá nov zvon vlti v zvonarnico A. Samasse v Ljubljani.

(Iz Celovca) se nam piše z dné 21. t. m.: Danes zvečer nastopi tu v posebnem koncertu sedemletni virtuoz na glasovirju Raoul Koczalski, ki je vkljub svoji nežni mladosti že odlikovan od več vladarjev z visokimi redovi. Navsporedu so komadi, ki bi delali čast vsakemu odraslemu umetniku; n. pr. Bacha, Beethovena, A. Rubinsteina, Fr. Liszta i. dr.

(Spreobrnitev.) V Mokronogu je bil dne 20. t. m. krščen 29 letni protestant Emil Henrik Hen-

nige iz Coennerna na Pruskem, ki je že šest let vrtnar pri gosp. baronu Bergu in se bode dne 25. t. m. poročil.

(Na znanje!) Prevzvišeni g. knezoškof so včeraj posvetili 55 portatilov.

(Ravnateljstvo celovške gimnazije) blagosrčno skrbi za iste gimnazijce, ki se udeležijo pouka v plesanju; kajti minolo nedeljo opustila se je dijakom na ljubo šolska maša za vse gimnazijce zaradi „dijaškega plesa“, ki se je vršil v soboto zvečer!!!

(Iz c. kr. mestnega šolskega sveta) O seji c. kr. mestnega šolskega sveta ljubljanskega z dné 16. januarija letos smo prejeli nastopno poročilo: Na znanje se vzemó stvari, ki so se rešile od zadnje seje kurentnim pôtom. Reši se več prošenj zaradi oproščenja od plačevanja ukovine. Gledé popolnitve dveh stalnih na novo ustanovljenih katehetskih služeb na mestnih ljudskih šolah gré predlog na vis. c. kr. deželni šolski svet. Ponavljalni tečaj na jednorazrednici na Barji za letos izostane. Prošnja voditeljstva I. mestne petrazredne deške ljudske šole gledé podpore za stalno razstavo učil, in pa prošnja voditeljstva jednorazrednice na Barju za napravo šolskega vrta izročita se mestnemu magistratu s toplim priporočilom, da mestna občina dovóli potrebne doneske. Sklene se opozoriti odločilne kroge na načrt mesta ljubljanskega in pa na zemljevid okolice ljubljanske kot važni učili. Priprave za letošnjo prvo okrajno učiteljsko konferencijo nemških ljudskih šol ljubljanskih se prepušče c. kr. okr. šolskemu nadzorniku prof. J. Wallnerju, ker še ni stalnega odseka za to. Konečno se je sklepalo o neki vlogi tukajšnjega „Konservativnega obrtnega društva“, tičeči se odprave šolskega poučevanja rokodelskih učencev ob večernih urah.

(Okrajna posojilnica v Krškem) ima v nedeljo, 6. marca v šolskem poslopu ob 10. uri dopoldne svoj občni zbor s sledečim dnevnim redom: 1. nagovor ravnatelja, 2. račun načelnikstva in poročilo nadzornikov, 3. prememba pravil, 4. volitev načelnikstva in nadzornikov, 5. predlogi.

(Misijonska hiša v Kočevju.) Piše se nam: Visoko c. kr. finančno ministerstvo jo v sporazumljenju z vis. notranjim ministerstvom in vis. ministerstvom za bogočastje z odlokom z dne 8. aprila in 5. dec. 1891 odboru za zidanje misijonske hiše kongregacije sv. Vincencija P. v Kočevju dovolilo loterijo z dobitki brez takse za leto 1892, da se poplačajo vsi zaostali dolgovi na hiši in pridobé pripomočki, s katerimi se bode mogel vzdrževati ustav, ki bode gotovo v veliko duševno korist vzlasti tedaj, ko bode v kočevskega mesta okolici mnogo premogokopov.

(Zima.) Marsikomu neso ugajali gorki dnevi pred Božičem, ker megleno in deževno zimsko vreme navadno prinese bolezní. Tem, ki so si želeli mraza, je sedaj ustrezno, kajti danes zjutraj je kazal toplotmer 20° R. pod ničlo. Čujejo se pritožbe, da mnogi hišni posestniki ne posipajo trotvarja pred svojimi hišami, vsled česar se huđujejo posebno isti, kateri pridejo v neprijetno dotiko z ledenomrzlim tlakom.

(Papežovo dovoljenje.) Sveti oče papež Leon XIII. so pooblastili vse nadškofe in škofe, kjer je razširjena hripa, da smejo dovoliti uživanje mesnih jedij ob postnih dneh, dokler bolezen ne poneha.

(Tatvine) so se v zadnjem času ponavljale skoraj v vseh ljubljanskih cerkvah. Policija je v sredo prišla neko 28letno Terezijo Žuljan iz krškega okraja, ki je hotela prodati ukradene rečij. Ta ženska je bila v zvezi z nekim uzmovičem, ki jo je pa popihal odtod.

(Duhovniške premembe v lavantinski škofiji.) Ó. g. Fr. Murkovič pride iz Šmartina pri Slov. Gradcu za provizorja k Mariji Devici v Vurberk, na njegovo mesto pa ó. g. Ivan Kapler iz Starega Trga.

(100.000 goldinarjev) je glavni dobiček velike praške razstavne loterije. Opozarjamo častite čitatelje naše, da je žrebanje dné 12 februvarja.

Raznoterosti.

— Hripa med živalimi. V Amsterdamu se je hripa lotila tudi zverin v zoologiškem vrtu, pa le tistih, ki so iz vročih dežel. Doslej je poginilo devet tigrov in leopardov. Prvi dan so živali divjale, drugi dan so bile upehane, tretji dan so pa poginile.

— Most se je zrušil v Tiflisu, ko je procesija šla iz armenske cerkve čez reko Kuro. Mnogo oseb je utonilo, več jih je ranjenih.

— Požar. V Liverpoolu je dne 18. t. m. zgorela sedem nadstropij visoka hiša, v kateri je bilo 3800 bal pavle.

— 300 kilogramov ženskih las vsak dan povprek cunjarji v Parizu nabere po smetiščih. Lasje se prodajo po 4 franke kilogram. Naberejo tudi moške lase, pa ti so cenejši. Iz teh las delajo sita za — sladščičarje.

— Vseučilišče v Inomostu ščišuje letos 955 visokošolcev, in sicer 274 bogoslovcev, 197 juristov, 343 medicincev, 78 filozofov in 63 farmaceutov.

Telegrami.

Dunaj, 21. januarija. Gospodarski odsek je danes obravnaval o postavi proti pijančevanju. Poslanec dr. Kozlovski je naglašal potrebo take postave. Vohanka pa je trdil, da bi taka postava škodila posameznim trgovcem in omejila trgovsko prostost. Poročevalec Šuklje se je izrekel proti temu, da bi jeden trgovec imel več žganjarskih podružnic. Odsek je sklenil, da se prične nadrobna debata.

Dunaj, 22. januarija. Državni zbor se je posvetoval o resoluciji gledé postavnega načrta o pljučni kugi. Lienbacher je nasvetoval dostavek pogodbi z Nemčijo, naj se omeji ali prepove izvoz živine le po potrebi. Resolucija je bila sprejeta, kakor tudi, da naj posebno sodišče razsoja vse prepire, ki utegnejo izvirati iz novih trgovinskih pogodb.

Praga, 21. jan. Dr. Rieger je zbolel za hripo.

Rim, 21. januarija. „Agenzia Stefani“ poroča, da sveti oče neso zboleli za hripo, temveč so zdravi, kakor po navadi.

Pariz, 22. januarija. „Havasovo izvestje“: Ker je bolgarska vlada dala Franciji zadoščenje, je razpor zaradi Chadourna končan.

Peterburg, 22. januarija. Carinja je zbolela za hripo. Nevarnosti ni.

London, 21. januarija. Cesar Fran Jožef je poslal krasen venec v Windsor na krsto vojvode Clarence.

Tuji.

19. januarija.

Pri **Maliču**: Pohatsch, inženir; Pfeifferberger, Kriwer, potovalec; Wolf in Gawlitza, trgovca, z Dunaja. — dr. Traun s soprogo, in Zimschen s soprogo, iz Opatije. — Novak, zasebnik, iz Kočevja. — Cora, poštni komisar, iz Trsta. — Berlić, župnik, iz Boh. Bele. — Gaspari, Volakowsky, živinozdravnika, iz Logateca. — Artur Volakowsky, živinozdravnik, iz Kranja. — Almoslino, potovalec, iz Budimpešte. — Konry s soprogo iz Brna.

Pri **Stonu**: Eckman, poročnik; Aufmuth, Weiss, trgovca, iz Grada. — Prine iz Zagorja. — Schulz; Frank, Mensch, Hitz; Gans, Mannheim, Jamnitz, Fink, Baum, Walter,

trgovci, z Dunaja. — Globočnik, trgovec, iz Kranja. — Maurič, trgovec, iz Trsta. — Lápkoč iz Monakovega. — Čeknik iz Predoselj. — Vavken iz Cerkelj. — Sitar iz Št. Petra. — Bezljaj, oskrbnik, iz Postojne. — Fettich pl. Frankheim, župnik, iz Št. Jerneja. — Kagerbauer, inženir, s soprogo, iz Pulja. — Sutter posestnik, iz Konjic.

Pri **Južnem kolodvoru**: Hansl iz Trsta. — Hugo z Dunaja. — Steiner iz Celovca.

Pri **bavarskem dvoru**: Hosar, slikar, s soprogo, iz Pazna. — Perič iz Postojne.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
	opazovanja	barometra v mm	termomera po Celsiusu			
21	7. u. zjut.	738.2	—21.2	sl. sever	jasno	
	2. u. pop.	738.7	—12.2	sl. zap.		0.00
	9. u. zveč.	741.3	—18.8	"	oblačno	
Srednja temperatura —17.3°, za 15.3° pod normalom.						

Peter Markovič,

slikar,

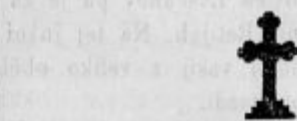
v Rožeku na Koroškem,

priporoča se častitemu občinstvu za vsakovrstna

slikarska in modelirska dela;

posebno se priporoča visokočastiti duhovščini za cerkvena slikarska dela.

Izdeluje tudi po fotografijah fine portrete in doprsne podobe iz mavca. Zdaj ima v delu slavna škofa Šlomška in Strossmayerja. (36) 3-2

65 1

Bolestno užaljenim sreem javljamo sorodnikom, prijateljem in znancem, da je naš pristrčno ljubljani, nepozabni sinček, oziroma bratec in unuk

Rudolf,

učence tretjega razreda ljudske šole,

danes v četrtek, dne 21. januarija ob 8. uri zjutraj, po kratkej a premučnej bolezni v 9. letu starosti mirno zaspal v Gospodu.

Pogreb bode v soboto, dne 23. januarija ob 3. uri popoldne iz mrtvašnice na mirodvor sv. Krištofa.

Dragega pokojnega priporočam v pobožno molitev in blag spomin.

V Ljubljani, 21. januarija 1892.

Gregor in Franja Zamejic, roditelja. — Minka, Ema in Anica sestrice.

Mesto vsake posebne objave.

Služba orgljavca

se oddá

pri farni cerkvi v Št. Jerneju na Dolenskem o sv. Jurju 1892.

Prosilec natančneje pové ondotni župnik g. Ant. Fettich-Frankheim.

61 3-2

Velika praška loterija.

Glavni dobitok

44 (15-6)

100.000 goldinarjev

Srečke à 1 gld. priporoča J. C. Mayer.

Št. 127.

Razglas.

(17) 3-3

Pobiranje pasjega davka za leto 1892. se je v 1. dan januarija 1892. 1. pričelo, in sicer je ta davek plačati v okrožji ljubljanskega mesta od vsacega psa, izimši samo tiste pse, ki so za varstvo samotnih posestev neobhodno potrebni. Lastniki psov naj si najdalje

do 10. februvarija t. l.

preskrbé letošnje marke pri mestni blagajnici proti plačilu 4 gld. av. velj.

Z ozirom na § 14 izvršilne naredbe o pobiranju pasjega davka se vsi lastniki psov opominjajo, naj plačajo v pravem času takso, ker od 10. dne prihodnjega meseca naprej bode konjač lovil pse, kateri se bodo na ulicah nahajali brez letos veljavne marke.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,
dne 1. januarija 1892.

ČEBELNO-VOŠČENE SVEČE

prodaja in razpošilja PAVEL SEEMANN v Ljubljani.

Dunajska borza.

Dne 22. januarija.

Papirna renta 5%, 16% davka	94 gld. 40 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	93 " 90 "
Zlata renta 4%, davka prosta	111 " 10 "
Papirna renta 5%, davka prosta	103 " 15 "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1058 " — "
Kreditne akcije, 160 gld.	300 " — "
London, 10 funtov strl.	118 " 15 "
Napoleonodor (20 fr.)	9 " 39 "
Cesarski cekini	5 " 59 "
Nemških mark 100	57 " 97 1/2 "

Dne 21. januarija.

Ogerska zlata renta 4%	107 gld. 90 kr.
Ogerska papirna renta 5%	102 " 65 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	137 " — "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	149 " 25 "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	181 " 75 "
Zastavna pisma avstr. oser. zem. kred. banke 4%	96 " 15 "
Zastavna pisma	100 " 35 "
Kreditne srečke, 100 gld.	183 " 50 "
St. Genois srečke, 40 gld.	64 " — "

Ljubljanske srečke, 20 gld.	24 gld. — kr.
Avstr. rubežega križa srečke, 10 gld.	16 " 85 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	20 " 50 "
Salmove srečke, 40 gld.	62 " — "
Windischgraezove srečke, 20 gld.	57 " — "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	161 " 25 "
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2887	50 " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	94 " — "
Papirni rubež	1 " 15 1/2 "
Laških lir 100	45 " 65 "

MERCUR

menjarnična delniška družba na Dunaju, I., Wollzeile šte. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nalaganje glavnice priporočamo:

4% galske propinacijske zadolžnice.

4 1/2% zastavna pisma peštanske ogerske komercijalne banke.

4 1/2% komunalne obveznice ogerske hipotečne banke z 10% premijo.

Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podružnice njene.

1860. l. promese

cele gld. 14 1/2, petina gld. 4 in 50 kr. kolek.

Glavni dobitok 300.000 gld. av. velj.

Žrebanje dne 1. februvarija.